

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare

Mă fac auzit cu venirea Mea cuvânt la poporul Meu cel din mijlocul neamului român. Pentru cel ce crede din pricina inimii curate din el, nu este greu înțeleasă venirea Mea de azi, dar pentru cel ce nu crede din pricina inimii lui ispititoare și a îndoielii cea de la semeție și de la păcatul fățarniciei, este greu înțeleasă coborârea Mea cuvânt pe pământ, căci Eu am spus: vai de omul necredincios, de omul păcătos, căci acela este om urât prin păcatul necredinței, care aduce în om păcătoșenie și care-l face urât pe om, și nu știe acesta nici să crească, nici să scadă, și se vede aceasta.

Sunt Domnul Iisus Hristos, și prin îngeri am primit numele Iisus. Mă fac cuvânt în cartea Mea de azi în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt Mângâietorul. Să nu se împiedice în Scripturi omul necredincios, care spune că Eu am terminat de cuvântat peste pământ acum două mii de ani, odată cu Ioan, proorocul și botezătorul Meu. Să se uite omul bine în Scripturi, căci Eu am spus că voi fi până la sfârșitul veacurilor în toată vremea cu ai Mei pe pământ, căci dacă pe pământ n-ar fi prooroc de la Dumnezeu, n-ar mai fi lumină din Lumină pe pământ, și ar fi numai omul, iar omul nu se pricepe la altceva decât la răstignirea Mea ca să nu fiu Eu, și ca să fie el, și chiar în numele Meu să se așeze el să stea așa cum stă el, după mintea lui.

M-am vestit în porți să intru în carte cu sărbătoarea Mea și a arhierelui Meu Vasile, cel care ca și Mine ierta păcatele oamenilor, și lucra aceasta în numele Meu. Și cum în numele Meu? El cerea la Mine ceea ce voia să fie, și apoi rostea numele Meu, așa cum Petru spunea celui ce avea să fie vindecător: «*Te vindecă Domnul*».

O, poporul Meu, am venit iarăși cuvânt de sărbătoare. Cum te găesc, tată? Te găesc în Mine? Te găesc în tine? Tu trebuie să-ți răspunzi ție la întrebările acestea, fiule, căci răspuns Mie poți să-Mi dai numai cu fapta.

O, ce este omul care este în Mine? Acela este om cu putere din puterea Mea în el. Când arhierul Meu Vasile a lăsat pe pământ curată credința peste biserică, a poruncit să se pecetluiească ușile locașului de închinare și să se facă apoi rugăciuni pentru deschiderea ușii, din două părți să se facă rugăciuni; să facă și cei ce furaseră locașul de închinare, și să facă și el cu biserica lui, cu credincioșii lui, iar cel ce era în Mine a avut putere mare și s-a rugat Mie să se desfacă ușile locașului de închinare, iar Eu l-am ascultat pe el și am cutremurat cetatea și pământul de sub ea și s-au desfăcut zăvoarele ușilor locașului de închinare și a intrat ucenicul Meu și biserica sa, pe când cei ce s-au rugat mai întâi cu trei zile de priveghere și de rugăciune n-au izbutit, căci aceia nu erau în Mine, și erau în ei. O, așa l-am slăvit Eu pe arhierul Meu, căruia îi stăteau împotriva toți slujitorii bisericii din vremea aceea, a căror îngâmfare i-a făcut să cadă în erezie și să rățăcească norodul! O, câtă neputință s-a așezat pe trupul lui din pricina tristeții și a zdrobirii de suflet! Toți cei ce stăteau atunci pe scaun de biserică, toți își căutau ale lor, și aceasta îl orbește pe om și îi împietrește cerbicea și netemerea de Dumnezeu, dar arhierul Meu ardea de dorul slavei Mele din biserică și voia să stea în Mine biserica. L-am dăruit pe el cu slava Mea cea mai presus de fire și i-am dat putere să ierte păcatele omului și să le ștergă de la fața Mea. Când femeia cea slabă prin păcătoșenie a venit la el cu hârtie pecetluită în care ea și-a scris grelele ei păcate, el a cerut la Mine să i le șterg, iar când hârtia a fost deschisă s-a văzut puterea rugăciunii lui, puterea smereniei lui, putere de care au grăit apoi cei din vremea lui, cei din urma lui, și așa l-am slăvit Eu pe pământ pe cel atât de chinuit și de disprețuit și de lepădat de cei semeți, care se numeau cei adevărați ai bisericii. O, poporul Meu, cel ce este în Mine, acela este om cu putere,

dar este și cu milă în el, așa cum se vede prin lucrarea lui cea plină de milă, fiindcă asprimea unui slujitor de-al Meu se asprește pentru binele omului neascultător și se încrunță împotriva obrăzniciei omului, dar este amestecată cu multă, multă milă pentru vindecarea celui căzut.

E sărbătoare pentru Mine în ziua aceasta, căci după opt zile de la nașterea Mea din mamă Fecioară am fost dus la templu ca să fiu tăiat împrejur în trup și să primesc numele Iisus, nume pus Mie de înger mai înainte de zămislirea Mea, și dacă M-am dus, Mi-am făcut prin aceasta cunoscut numele Meu și s-a vestit în ziua aceea că M-am întrupat și M-am făcut Om. Fiul Omului M-am făcut pe pământ, și prin supunere și ascultare am trăit înaintea oamenilor, și așa Mi-am făcut nume, și numele Meu era Iisus.

O, poporul Meu, cel ce seamănă cu Mine prin supunere și prin ascultare, acela are numele Meu pe fruntea sa. O, fiule, dacă te porți cu duh umilit înaintea mai-marilor tăi, tot la fel să te porți și cu cei de sub tine, și cu cei mai mici ca tine. Ai grijă să nu faci păcate, tată! O, nu-i frumos să-l faci de răs pe fratele tău cu gând să-ți faci ție cinste. Ai fi neumilit prin aceasta, pentru că și tu faci rău vieții tale, și iată, ai fi nedrept. O, să nu faci așa păcate, fiule povățuit din cer!

O, cât de mult te-aș tot învăța, poporul Meu! Eu sunt Cel ce văd ce păcate dau să te învinuiască înaintea Mea, și dau să te scot din aluatul lor, tată. O, cel potrivit prin nemulțumire, dacă și numai unul își trage de partea nemulțumirii lui, acela are putere să ucidă pacea acestei lucrări, lucrarea cuvântului Meu peste pământ. Vedeam de departe, căci sunt în mijlocul tău, și nu voiam să văd cum se clatină cei ce s-au clătinat, și dacă s-au clătinat, iată cât de greu lovesc ei în pacea coborârii Mele!

O, să nu se strice, să nu fie date deoparte rânduielile date de Mine! Să le lucrați pentru slăvitul mers al lucrului Meu cu voi, ca să fiți voi voia Mea, căci unde este ascultare nu este diavol, fiilor. O, nemulțumirea celor nemulțumiți îi face să nu mai creadă în coborârea Mea, iar cel mai fericit este cel ce ascultă, tată. Duhul cârtirii și al nemulțumirii, acesta este un drept luat pe nedrept, și este atac la drepturile celorlalți și este duh de stăpân. O, e bună inima mulțumită și hrănită cu cele de sus, căci cele de jos golesc de Dumnezeu inima omului. Vă rog, tată, rugați-Mă ca David, în toată clipa rugați-Mă și-Mi spuneți: *«De cele ascunse ale mele curățește-mă, Doamne, și de nu mă vor stăpâni mă voi izbăvi de păcat mare»*. O, vă trebuie rugători pentru voi înaintea Mea, așa cum i-a trebuit femeii care și-a pus pe hârtie păcatele, și de rușinea lor le-a pecetluit și le-a dat arhierelui Meu Vasile, rugându-l să nu i le citească și să ceară la Mine ștergerea păcatelor ei, iar arhierul Meu cel plin de putere din Mine așa a făcut, și n-au mai rămas scrise pe hârtie păcatele ei. Vă trebuie mijlocitori, fiilor, dar căutați să iubiți pacea. Când răul din om se împacă cu răul din alt om, atunci este pace. Când binele din om se împacă cu răul din el sau din alt om, iarăși este pace, dar când binele se ceartă cu răul, fie în om, fie prin el în afara lui, atunci nu mai este pace, și este luptă între bine și rău, și aceasta este pacea pe care trebuie s-o iubiți. O, și mulți vor să facă bine și dreptate, dar nu oricine poate face aceasta când vrea să facă, fiindcă trebuie să semene cu Dumnezeu omul și să fie drept și blând și smerit cu inima, și nicidecum drept în el însuși prin faptele pe care le arată și nedrept cu cel căruia voiește să-i facă bine, căci pentru aceasta trebuie inimă curată, iar inima curată este în cel ce vede pe Dumnezeu, precum este scris. Amin.

O, dacă omul nu lucrează ca Mine, acela nu are inimă curată, poporul Meu! Eu am lucrat curat și i-am făcut sfinți pe cei desfrânați și păcătoși în fel și chip, dar omul, iată, îi face desfrânați pe cei sfințiți de Mine pentru lucrarea Mea de pe pământ, ca să strice numele Meu cel mare între oameni, și cine face așa este om osândit, săracul, iar cel osândit se ascunde.

O, poporul Meu, îți grăiesc mai pe limba omului acum, și iată ce-ți spun: când omul scapă un vânt între mai mulți, aerul curat se strică atunci pentru toți, și toți între cei în care nu este vina se gândesc fiecare la toți ceilalți, iar cel vinovat se poate ascunde și poate învinui pe toți ceilalți

pentru aerul stricat și stă liniștit că ar fi descoperit cum că el ar fi stricat aerul curat, aerul care miroase apoi a ascundere.

O, fiilor, nu-i frumos să se facă de răs frate pe frate și să se ascundă apoi om după om pentru fapta sa. N-au câștigat nimic cei ce au învinuit înaintea Mea pe păcătoasă. Din contra, dinaintea cuvântului dreptății Mele au plecat rușinați unul câte unul, căci Eu sunt Cel ce descopăr vina omului când el învinuiește pe aproapele său ascunzându-se în el cu răul pe care îl face, cu aerul pe care-l strică. Omul se face luiși idol și de aceea greșește el așa de mult împotriva aproapelui său, bietul de el. Iubirea de sine, părerea de sine, de la care pleacă atâtea păcate din om în părți, aceasta înseamnă slujire la idoli, fiilor. Mergeam prin cetățile pe unde aveam creștini, mergeam cu cei purtători ai cuvântului Meu peste poporul care a cunoscut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea, și îi spuneam lui așa: «Poporul Meu, Israele, poporul Meu, nu te mai închina la idoli, nu mai fă așa ceva, tată». O, iată de ce le spuneam așa! Spuneam așa că nu voiam să piară în lume acest popor, căci lumea este închinătoare la toți idoli ei și n-am voit, poporul hrănit, n-am voit să semeni tu cu lumea, tată, și-ți spuneam că bobul sec de Dumnezeu va trece prin sită, și tu trebuia să fii veghetor apoi la cele ce ți-a spus cuvântul Meu să faci.

O, arhiereul Meu Vasile este în coborârea Mea de azi cu ceata sa, căci fiecare este în rândul cetei sale, și cei cerești stau cete-cete, și acolo sunt și Eu, sunt unde sunt împreună cei ce sunt ai Mei, și acolo unde sunt Eu, sunt și ei; și acolo unde sunt ei, sunt și Eu, precum a fost promisiunea Mea când M-am dus la Tatăl pentru ca să pregătesc loc celor ce sunt ai Mei. Amin, amin, amin.

– O, și pe pământ și în cer ești Tu acolo unde sunt ai Tăi, Dumnezeule ai celor ce sunt! Cei ce sunt, sunt vii, Doamne. Tu ești viu în vecii vecilor, și tot așa sunt și cei ce sunt, căci sunt ai Tăi cei ce sunt, numai ai Tăi, Doamne. Duhul rău, potrivnicul Tău și al omului, dacă duhul acesta este și lucrează atât de mult, o, cum să nu fii Tu? Tu ești mai înainte de a fi duhul rău, căci duhul rău s-a născut din om, și s-a născut din om împotriva omului. Eu când am văzut multul și întunecatul lui război împotriva omului neajutorat înaintea acestui duh, care îl slăbește și apoi îl zdrobește pe om biruindu-l, după ce îl minte cu fața lui, care nu se vede, m-am ridicat atunci și am rostit în numele Tău, cu numele Tău legătură asupra lui și numire a lui pe locuri neumblate de oameni, și l-am învățat să asculte. O, ca să asculte de om și să se supună acest duh potrivnic Ție și omului, îi trebuie puterea Ta celui ce se luptă cu acest duh, iar eu i-am spus lui: «Să te certe pe tine Domnul, duhule potrivnic!», și i-am numit apoi toată lucrarea lui cea rea ca să i-o descopăr, și iată, îl învăț pe poporul Tău de azi să-și descopere, spre slăbirea dușmanului lui, care nu se vede, să-și descopere toate cele ascunse în el fiecare, căci cele ascunse sunt cele rele, sunt cele ale duhului rău, care se ascunde, dar care miroase urât, stricând aerul, stricând pacea, stricând adevărul și pe om. O, nu se poate ascunde cel rău, cel potrivnic, căci Edom a fost descoperit rău încă de când a ieșit din pântecul mamei lui, căci a ieșit roșu peste tot, și tot așa se înroșesc și cei ce fac răul împotriva celor mici la suflet, celor slabi cu puterea. Omul care se ascunde cu răul făcut împotriva celor slabi și mici la suflet, acela nu se poate ascunde mult, căci unde nu este pocăință și umilință, acolo este îngâmfare, iar îngâmfaarea învârtoșează purtarea omului și îl dă de gol pe cel ascuns în el cu rău asupra aproapelui său.

O, Doamne, dulce și milos mi-a fost duhul înaintea omului credincios și iubitor de Dumnezeu, dar aspru și tăios mi-a fost cuvântul și fapta asupra celor necredincioși și șovăielnici și neascultători, care atât de mult Te-au chinuit și m-au chinuit pe vremea trupului meu cel slab de tot, și tot mai slăbit din pricina atâtor, atâtor întristări, și bucurii n-aveam de pe niciunde, decât de la dorul să fie frumoasă și curată turma Ta, biserica Ta, și cu acest dor m-am mângâiat, căci mângâietori nu găseam, și duhul lumii din om mă dușmănea, căci diavolul mă dușmănea adânc. L-am dușmănit și eu pe el și i-am scris carte și l-am pus să asculte de ea prin cei ce au în ei puterea Ta pe pământ, prin cei ce seamănă cu Tine între oameni, dar nu prin

înfățișare, ci prin Duhul Sfânt, Care cârmuiește lumea, Care fuge de viclesug, Care Se depărtează de cei fără pricepe de sus și Care fuge dinaintea fărădelegii, martor al gândurilor celor mai ascunse, cunoscând înainte și auzind toate cuvintele, cuprinzându-le pe toate până la o șoaptă, iar cel ce grăiește nedreptate nu poate să se ascundă, căci dreptatea nu-l uită pe el dacă nu se întoarce, precum este scris. L-am dușmănit pe diavolul și i-am scris hotar, cu numele Tău am scris aceasta, și i-am ajutat pe oameni să scape de dușmanul diavol, punându-le în inimă pocăința și nădejdea și învierea și mărturisirea, și până la groapa care m-a primit în pământ au mărturisit cei ce au văzut lucrarea cea măreață a numelui Tău prin slujitorul Tău, căci Ți-am fost ucenic cu Duh Sfânt și cu foc în inimioară, chiar dacă eram atât, atât de slab cu trupul meu cel plin de întristare zi și noapte din pricina defăimării de la oameni, de la slujitorii de altare, care nu puteau îndura măreția Ta cea dăruiată mie, o, Doamne. O, întristată mi-a fost inimioara pe pământ! Tânjeam după mângâiere în durere și nu ajungeam la ea, și ea nu ajungea la mine. Mă mângâiam cu Grigorie, dar cât pe ce era să mă creadă și el smintit, căci lupta de la cei ce mă dușmăneau era multă, și era cu mare defăimare peste lucrarea mea, peste Tine, Cel întreg, Cel adevărat Dumnezeu, ca și Tatăl.

O, popor călăuzit de Lucașul Cel de dimineață! Îți trebuie inimă dulce, dulce, fiule. Inima cerească este inimă dulce, iar cea pământescă nu este așa, ci este ca omul.

O, fiți dulci, dulci, voi, copiii străjeri în calea venirii Domnului. Voi îi faceți Domnului ucenici, voi îi puneți pe cale și îi îngrijiți prin vremea cea cu strâmtorare și cu necredință, voi sunteți sprijinul Fiului lui Dumnezeu. Spuneți-i diavolului să-și piardă puterea, și și-o va pierde, dar stați voi întru toată puterea Domnului, căci vremea este cu mult duh rău în ea! Spuneți-i duhului potrivnic care bate în voi ca să vă îmbrace în întunericul lui cel rătăcitor de oameni, spuneți-i în numele Domnului și cu numele Domnului spuneți-i să tacă! Să tacă! Iar sculele lui să se întoarcă la pocăință și la umilință și la credință, nu la voi, căci nu cel ce este cu trupul lângă voi este cu voi, ci, din contra, cei ce vă poartă în inimă pentru că sunteți ai Domnului, pentru că luptați pentru mântuirea oamenilor, căci aveți în voi de la Domnul duh iubitor de oameni, duh dătător de viață. Fiți plini de credință că Domnul va fi biruitor. Amin. Vă dau mângâiere, că nu aveți, ci numai dureri de la lovituri aveți. Vă mângâi, căci știu durerea nemângâierii. Omul plânge de mângâiere pentru el, dar voi aveți nevoie de mângâiere pentru puterea Domnului în voi, pentru ca să-L purtați pe Domnul întru venirea Sa. Ne uităm la voi ca la nădejdea cea din urmă a Domnului și a noastră, căci sfinții așteaptă la sfârșit de timp răscumpărarea lor și a trudei lor și a jertfei lor pe altarul credinței sfinte. Vă mângâie sfinții întru venirea Domnului cu ei. Fiți mângâietori, și așa mângâiați-vă. Eu așa m-am mângâiat în toate durerile de duh și de trup.

Tu, popor învățat de Dumnezeu de sus și de jos, nu uita povața mea de sus pentru inimă dulce, dulce, fiule. Inima dulce este inimă cerească, iar cea pământescă nu este așa, ci este ca omul. Nu uita că omul nemulțumit și cărtitor prin nemulțumire are duh de stăpân. Apleacă-te cu mulțumire, cu umilință, cu pocăință, cu inimă dulce, ca să ai duh de fiu. înseninați-vă fața voi, cei încruntați la inimă! Nu vă jucați de-a statul cu Dumnezeu voi, cei nemulțumiți! Lăsați-vă moi, ca să puteți fi plămădiți voi, cei care n-ați intrat la făcut după ce ați venit spre Domnul! Primul pas al celui ce crede venind apoi spre Domnul, este lepădarea de sine și iubirea pentru cruce. Cereți învățătură și intrați sub fapta ei apoi! Eu am fost aspru cu diavolul, dar și cu omul, căci diavolul se naște din om. Fiți ascultători prin credința în cei ce vă călăuzesc și prin dragostea de ei, ca să-i puteți asculta pentru mântuirea voastră. Veți fi asemenea Lui dacă veți asculta de ei, urmându-i spre El pe cei ce vă călăuzesc. Bindecuvântare arhierescă vă dau. Luați ceea ce vă dau! Amin.

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul meu și dă-i viață în fii, căci eu îți sunt ucenic, și am slujit poporului Tău în ziua mea de serbare. Amin, amin, amin.

– O, binecuvântată să fie puterea învățaturii de azi peste tine, poporul Meu! Nu amâna judecata ta! Fă-ți singur procesul și te ridică spre lucrul cel sfânt, căci cei umiliți lucrează mântuire. Uită-te la rugăciunile sfinților, vezi cât se umileau ei prin rugăciunile lor înaintea Mea, cât plângeau, cât de mult și limpede își vedeau ei nevrednicia! Fii umilit, poporul Meu! Fii, tată, curat cu inima, căci inima este locașul Meu în om, iar Eu sunt Dumnezeu în om când pot să stau pe scaunul Meu de venire, în inima omului când stau. Pace ție! Binecuvântare arhierescă îți dau! O, cum trebuie să fie cei binecuvântați?

Pace ție, poporul Meu! Sunt Arhiepiscopul Cel mare, Domnul Iisus Hristos. Sunt Domnul Dumnezeuul tău, și am grăit ție în zi de sărbătoare cuvântul vieții. Ia-l și pune-l peste tine! Pune peste tine ce-ți dau Eu, poporul Meu! Amin, amin, amin.

01/14-01-2009